

Diputat i president

El Parlament acorda mantenir l'escó a Quim Torra i recórrer contra la decisió de la JEC al Suprem

El PSC hi dona suport després que els lletrats conclouen que la JEC no era competent

Pedro Sánchez avala Quim Torra com a president i diu que no té cap problema a reunir-s'hi aviat

Els Jordis demanen intimitat en el seu primer permís

Sortiran el cap de setmana vinent

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 15 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15240 - AVUI / Any XLII. Núm. 14110 - EL PUNT

Una gran explosió a la petroquímica fa un mort i vuit ferits

DESTRUCCIÓ • La víctima mortal l'hauria causat l'ona expansiva en un pis situat a dos quilòmetres de distància

RECERCA • També hi ha un desaparegut entre els treballadors de la planta química accidentada a Tarragona

Imatge, instants després de l'explosió a l'empresa Iqoxe del polígon petroquímic de Tarragona ■ ACN

Puigdemont, a l'hemicicle europeu ■ EFE

Puigdemont insta Europa a dialogar

Intervé al Parlament Europeu i reivindica el dret a l'autodeterminació

El TC ordena repetir la sentència contra els assaltants de Blanquerna

Tsunami anuncia una segona fase de protestes

Johnson nega a Escòcia el segon referèndum

119182-119580w

FESMÉS
el bricolatge de casa
reformes · jardí · moble kit

FES BRICO CAT!

fes-te Client FESMÉS fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un **3%** dte en cada compra

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Tian Riba

Recopes

Ja tenim una nova frase que passarà a la història del Barça: "Ayer estaba paseando con las vacas en mi pueblo y hoy estoy en la ciudad deportiva del Barça entrenando a los mejores jugadores del mundo." L'única cosa positiva de l'afer Valverde ha estat, paradoxalment, el seu substitut, Quique Setién, que té més empenta ell solet que l'extremeny i Barto junts. Però això no pot tapar el ridícul monumental d'una directiva que, en el seu origen, que és la presidència de Sandro Rosell, hi té la voluntat de desfer tot el que Cruyff, Laporta i Guardiola havien creat. Una filosofia que ni han entès ni han volgut entendre, que han fet veure que compartien, mentre la seva praxi anava cap a una altra banda. Només Messi ha salvat Josep Maria Bartomeu, ara més a prop de Joan Gaspart que mai. Perquè es comença parlant de l'evolució d'un estil i acabes badallant a la grada.

No es pot passar de la proposta i la disrupció al victimisme i la protesta

A Setién l'he vist jugar al Camp Nou i l'he vist als cromos de l'època. De l'època en què el Barça era un club victimista. De l'època del trauma generacional de la final de Sevilla, any en què el nou *mister* jugava amb l'Atlético de Madrid, el club que ha provocat el canvi d'entrenador més absurd de la història del Barça. Líders en la lliga i classificats primers de grup en la Champions, l'equip juga el millor partit de la temporada en una absurda supercopa a Aràbia Saudita, el VAR –que, com diu Santi Seguro, està robant l'ànima al futbol– anul·la dos gols, els de Valverde es descentren, i va Bartomeu i fa el que no es va atrevir a fer al juliol. Millor que hi vagi a passejar ell, amb les vaques. Resultat: tornem als anys vuitanta. És, en el fons, el que ha passat amb la política. Passar de la proposta, el mètode, la disrupció i la creativitat a la protesta i el victimisme és com passar de fer un referèndum i proclamar la independència al fet que deixin seure un polític al Parlament Europeu i que es vegi com una victòria. Com aquelles recopes que ens feien tanta il·lusió.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Desenganxar-se del Barça

Fa un cert temps que estic força desenganxada del Barça, la qual cosa resta emoció futbolística a la meua vida, però hi afegeix la sensació d'alliberar-me d'un esport que, com va dir Ernesto Valverde recentment a propòsit de la celebració a l'Aràbia Saudita d'aquest nou format de la supercopa que s'ha inventat la Federació Espanyola de Futbol per fer més calaix, va convertint-se cada cop més en una indústria. Potser també és una qüestió de temps, que, de moment, no dedico al futbol femení, on em diuen que encara s'hi pot trobar una vibració perduda en els partits dels futbolistes d'elit. Sí, el futbol masculí professional ha canviat molt en el curs de la nostra vida. El cas és que possiblement m'he desenganxat del Barça per la manera de jugar avorrida i previsible, malgrat que Messi sempre convida a esperar l'inesperat, adquirida amb Valverde, tan arrapat als resultats que el desànim ha fet forat quan no han sigut favorables: l'equip ha guanyat diversos títols amb ell com a entrenador, però una derrota com la de la semifinal a la Champions contra el Liverpool (prece-

“M'he desenganxat del Barça per la manera de jugar avorrida i previsible adquirida amb Valverde, però encara més per la manera com l'han fet plegar

dida per una de semblant l'any abans a Roma en els quarts de final) crea un distanciament, sobretot per la manera tan trista de perdre.

Sempre s'ha dit que l'afició del Barça no en fa prou que l'equip guanyi, sinó que vol que jugui bé. Tal cosa no sembla que l'hagi entès Valverde, que no fa massa va dir que els barcelonistes haurien

d'acceptar que no sempre es guanya jugant bé. No sé si Josep Maria Bartomeu i la seva directiva estan preocupats perquè el joc del Barça ha perdut identitat. O si, en vista de les pròximes eleccions, van percebre que l'afició els demanava el cap de Valverde. O si, entre altres possibles motivacions, no en feien prou que el Barça lideri la lliga perquè, encara que s'hi hagi classificat sense problemes per als vuitens, desconfiaven que amb aquest entrenador el Barça pogués guanyar la Champions. El cas és que Valverde ha sigut destituït. Reconec que, a banda que sigui una persona discreta que em cau bé, jo també he pensat i segurament he dit que hauria de plegar. Però la veritat és que ara em sap greu que l'hagin fet plegar. Sobretot per aquesta manera tan barroera i tan desconsiderada amb què, amb negociacions entremig amb altres entrenadors, la directiva barcelonista ha gestionat la destitució. Aquestes maneres de fer encara em fan desenganxar més del Barça. De fet, i des de fa temps, per mi qui hauria de plegar són Bartomeu i sequaços. D'altra banda, m'agrada la concepció del futbol de Quique Setién.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/y2f9id>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Una gran bufetada

Tot i que la imatge de Mariano Rajoy ha estat sempre la de la indolència, el cert és que el seu govern, segons ha explicat l'exministre José Manuel Margallo, va estar sempre pendent del que passava a Catalunya, fins al punt de celebrar reunions periòdiques en secret. Allà es van coure els informes, plens de mentides, que van ser públics i que s'enviaven a les ambaixades d'arreu del món, l'operació Copèrnic o com gastar 87 milions d'euros per atonyinar votants i no trobar cap urna; però també, allà, d'una manera més amagada, es van demanar favors a països tercers i es van moure fils per fer a mida la judicialització de la política.

En aquestes reunions, com ja sospitàvem i cada cop anem confirmant amb noves revelacions, es va decidir que l'única resposta a una qüestió política seria la repressió. De l'"Hem tallat el cap al moviment separatista" pro-

“Els efectes de la sentència del TJUE matisen dos anys de repressió i desànim col·lectiu

nunciat per la que va ser vicepresidenta del govern de Rajoy, Soraya Sáenz de Santamaría, als més de 2.500 represaliats que hi ha en aquests moments. Des del referèndum de l'1 d'octubre han passat poc més de dos anys, però s'han fet llargs. L'independentisme no va ser capaç de pactar un full de ruta postreferèndum i la repressió més el partidisme han minat la moral col·lectiva. Hi ha una clara escaleta entre els que creuen que hi ha un

mandat real i no només polític de l'1-0 i els que consideren que cal posar el fre de mà i tirar enrere uns quants capítols. El pecat original, la no existència d'un pla compartit, es pagarà durant anys.

Per això, la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea que reconeix Oriol Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín com a eurodiputats, és la primera gran bufetada a la negació de la política practicada des del govern estatal. Sí, Junqueras encara és a la presó, però són les institucions europees les que es veuran atrapades per la teranyina jurídica provocada per l'Estat. I Puigdemont ja internacionalitza el conflicte intervenint a l'eurocambra. Ara hi haurà un suplicatori, sí, però això farà, justament, que el tema hagi de ser debatut per tots els grups, ja que tots els eurodiputats hauran de votar-lo. I caldrà veure què fan els socialistes espanyols.

EDITORIAL

El nou govern de Sánchez

La constitució del nou govern espanyol presidit per Pedro Sánchez obre una expectativa per sortir del bucle d'immobilisme i repressió en què es troba la relació de l'Estat amb Catalunya des de fa més de dos anys. Han calgut mesos de bloqueig, unes noves eleccions, un canvi d'actituds i molts equilibris per culminar el primer govern de coalició en quatre dècades de democràcia i la primera aliança d'esquerres des de la República, amb el suport de partits independentistes i sobiranistes catalans i bascos. El canvi d'escenari, de llenguatge i de propòsits ha estat notable i cal donar-li valor, però seran les accions amb relació al conflicte polític amb Catalunya el que definirà aquest nou govern.

És un fet que no ho tindrà fàcil, perquè té garantit el boicot total de la dreta, que ja li ha anunciat la primera querrela per la designació de l'exministra Delgado com a nova fiscal general de l'Estat i que no té cap més full de ruta per a la legislatura que portar la política als jutjats per frenar qualsevol avenç de la negociació bilateral amb Catalunya. També pot comptar amb la resistència dins el mateix PSOE i amb els propis límits de Pedro Sánchez, que ni tan sols el seu caràcter camaleònic pot ignorar.

A Catalunya aquest govern genera un bri d'esperança en un mar d'escepticisme, dolor i recança més que justificats. L'exigència, per tant, serà important. Que Pedro Sánchez hagi reconegut Quim Torra com a president i interlocutor és un gest positiu de cara a la mesa de diàleg que s'ha de posar en marxa, però en caldran molts en tots els fronts per confirmar la voluntat de desjudicialitzar la política catalana. Només si els fets acaben omplint de sentit les paraules, aquest govern i tota la legislatura tindran sentit i un recorregut llarg.

De reüll

Emma Ansola

“Vote leave”, deia Johnson

El primer ministre britànic, Boris Johnson, ha negat a Escòcia la transferència de poders per poder organitzar un segon referèndum. En una carta dirigida a la primera ministra escocesa, Nicola Sturgeon, Johnson assegura que ha “considerat atentament” els seus arguments, però que “un altre referèndum d'independència continuaria l'estancament polític que Escòcia ha viscut en la darrera dècada” i, per tant, rebutja la petició. La notícia sorpren si ens atenem al fet que el Regne Unit té sotmesa la política dels darrers tres

anys a la gestió, precisament, del resultat del referèndum per sortir de la Unió Europea i fins ara, gràcies a unes noves eleccions, no han vist el Brexit al final del túnel. Però aquell referèndum va ser proposat per l'anterior primer ministre conservador, David Cameron, per aconseguir més poder en temps de

turbulències propiciades pels euroescèptics del seu partit i el populista i ultra Nigel Farage. No es tractava de dotar de sobirania el poble anglès ni tampoc era una qüestió de democràcia, es tractava de poder i Cameron el va perdre. Johnson ara, amb una majoria absoluta a la cambra que li costaria de tornar a repetir, té la paella pel mànec i, el més important, no té adversaris que li puguin exercir la més mínima pressió. A més, ell ja va ser fa tres anys un dels capdavanters de la campanya Vote Leave, creada per la seva mà dreta Dominic Cummings, i és l'únic que farà; leave.

Les cares de la notícia

PAPA EMÈRIT

Joseph Aloisius Ratzinger

Un silenci traït

La decisió del papa Benet XVI de renunciar i de deixar pas a un nou pontífex no és coherent amb col·laborar amb el llibre del líder de la facció més crítica amb cada pas del nou papa, el cardenal Robert Sarah, en el qual defensa aferrissadament el celibat, just quan el papa Francesc ha de decidir sobre la qüestió.

EURODIPUTADA SOCIALISTA

Iratxe García

Entre dues aigües

La cap de files del grup socialista al Parlament Europeu, l'espanyola Iratxe García, va afegir confusió al propòsit de Pedro Sánchez de desjudicialitzar el conflicte amb Catalunya apel·lant a “permetre i respectar la feina de la justícia” i a “assumir les decisions judicials, agradin més o menys”.

CANTANT I ACORDIONISTA

Joan Garriga

Concert a l'Apolo

El cantant i acordionista, figura essencial de les músiques populars a Catalunya, amb un disc curt publicat fa pocs mesos (*Nocturns de vetlla i revetlla*) i un altre a punt de sortir del forn, actuarà per primer cop a Barcelona, demà a l'Apolo, convidat pel Festival Mil·lenni.

Tal dia com avui fa...

1 any Ni l'Estatut
Els números del govern espanyol creixen en inversió a Catalunya però no arriben al 19% estatutari i queden en el 16,8%.

10 anys Els sensepapers
El govern espanyol vol respondre amb una sola veu a la pretensió de l'Ajuntament de Vic d'impedir la inscripció al padró dels sensepapers.

20 anys Inflació disparada
Catalunya entra al 2000 amb una inflació que dobla la de l'any 1998. 942.415 treballadors tindran revisió salarial per aquest augment de l'IPC.

Full de ruta

David Marín

Isabel-Clara Simó

Isabel-Clara Simó formava part del grup d'articulistes que deien les coses pel seu nom, sense autocensures, ni pors, ni hipoteques a grups, corrents i partits. Durant molts anys va publicar en aquest diari i el seu pensament sobre l'actualitat era una galleda d'aigua freda per als amants de la moderació amansada, una clatellada als que volien dòcils i obedients els catalans, i un cop d'aire fresc per als que volíem trobar en les pàgines dels diaris la realitat amb tota la seva cruïsa. Isabel-Clara Simó sempre va tenir clar, per molt minoritària que fos aquella opinió en la política institucional i els mitjans, que la falta de llibertat com era poble era el principal problema del país.

La vaig entrevistar l'any 2012 en aquest diari, amb motiu d'una sèrie d'entrevistes a personatges del món de la cultura i de la societat civil al voltant d'allò que amb el temps vam acabar malanomenant procés. Em va rebre a casa seva, al Vallès Oriental, un petit refugi amb jardí i aromes de xemeneia en plena frontera entre el Montseny i l'àrea in-

Isabel-Clara Simó parlava clar, i l'encertava. Se't trobarà a faltar

dustrial del país. La seva visió sobre el que havia de venir era, vist ara, absolutament premonitòria: "Serà complicat. Serà desagradable. Ens insultaran, ens diran talibans, ens faran de tot", va dir. "Però si tot això ho aguantem, serem lliures." Ella ho deia en un moment en què molta gent encara dubtava si allò anava de debò o no. De fet, fins al dia abans de l'1 d'octubre del 2017 encara n'hi havia molts que pensaven que allò era un bluf, una estratègia de partits, un invent iniciat per Artur Mas, i no una demanda profunda i essencial d'una gran majoria de ciutadans. Gent que presumia de lúcida i moderada confonien desitjos i realitat. Però Simó hi veia clar, i hi afegia: "Serem independents, en els propers anys, perquè tot això està ja molt madur i no tindrà tornada enrere." La feia patir, això sí, que el camí seria dur i no tant per culpa de l'Estat, sinó pels propis tremolors de cames: "Som tan pusil·lanimes que qualsevol cosa que ens diguin ens provoca molta tristesa i ens agafa un gran sentiment de culpa, com a tots els perdedors. Em fa molta ràbia dir-ho, però necessitem persones amb prou personalitat per apaivagar les angúnies, les pors i les cagarrines que hi haurà a casa nostra."

Tribuna

Carles Armengol. Grup Sant Jordi

El món ens mira

En una de les cíclics polèmiques sobre la basílica de la Sagrada Família, el cardenal Lluís Martínez Sistach va deixar-ho ben clar: "Si poguéssim posar rodes a la basílica, les principals capitals del món se la rifarien." La frase mostra molt bé la capacitat de projecció internacional que ens dona tenir a Barcelona una obra única com la Sagrada Família.

LA SETMANA PASSADA aquest projecte de Gaudí va permetre tornar a fer present la realitat de catalana a la Santa Seu. La Filmoteca Vaticana, situada dins del Vaticà i a pocs metres de l'actual residència del papa, va acollir la projecció del curtmetratge *Sagrada Família. La Bíblia en pedra*, dirigit per Jordi Roigé. A més del cardenal Martínez Sistach, l'acte també va servir per donar veu dins la Santa Seu a l'actual rector de la Sagrada Família, Josep Maria Turull, i a Animaset, productora del curtmetratge i projecte comunicatiu en el qual participen els Missioners Clare-

tians (fundats pel català sant Antoni Maria Claret). Tot això davant d'algunes personalitats de la cúria vaticana, com el cardenal ghanès Peter Turkson. Els periodistes italians que van cobrir l'acte es van interessar molt per l'explicació de Turull i es van sorprendre de la fascinació que genera la Sagrada Família entre els japonesos. El mateix dia, durant l'audiència pública, el papa Francesc va tenir una trobada amb els responsables de la Fundació Catalunya Religió amb motiu del desè aniversari d'aquest projecte comunicatiu en català. El papa va veure que a Catalunya, sobre religió, en parlem en català i que hi ha qui es preocupa de transmetre un missatge positiu sobre el fet religiós.

OBRINT MÉS EL FOCUS, hi ha altres experiències vinculades a la religió que donen a Catalunya l'oportunitat de parlar al món. Manresa, juntament amb Montserrat, és una de les fites del Camí Ignasià. Els 500 anys del pas de sant Ignasi per Manresa que

s'escaurà el 2022 és una de les poques oportunitats perquè el papa jesuïta decideixi fer un viatge a Catalunya. Mentrestant, la Cova de Manresa és un centre internacional d'espiritualitat pel qual cada any passen centenars de persones de tot el món, creients i també no creients, atretes per la seva formació jesuítica de qualitat.

NO SABEM SI EL MÓN ens mira, però aquests exemples mostren que el món ens veu i que el fet religiós és un bon agent de projecció de la realitat catalana. Hi podríem sumar Ramon Llull, altres sants fundadors catalans amb obres esteses arreu del món com santa Joaquina Vedruna, sant Josep Manyet o sant Enric d'Ossó, el patrimoni romànic i gòtic... Un major impuls a aquestes iniciatives a casa nostra i una major col·laboració per difondre la seva tasca, seria una bona aportació per posar Catalunya al món. Més productiva que la crítica sistemàtica, i ja molt tronada, a tot allò que pugui fer olor d'encens.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Quin és el preu de Sassoli?

■ El president de l'eurocambra el 28 de desembre afirmà que si Espanya no acatava la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, és a dir, si no alliberava l'eurodiputat Oriol Junqueras perquè pogués exercir, ja es podia acomiadar d'Europa.

El divendres 10 de gener –és a dir, només tretze dies després– ha dit justament el contrari. Ha afirmat que Junqueras perdrà la seva condició d'eurodiputat el 3 de gener, pel dictamen de la Junta Electoral Central. És a dir, el president de l'eurocambra decideix que prevalen les decisions d'un organisme administratiu d'un dels seus membres a les sentències del seu propi Tribunal de Justícia.

Quin és el preu de Sassoli? Per quant s'ha venut?

Aquesta és la primera qüestió. La segona: permetrà el Parlament Europeu aquesta arbitrietat?

MONTSERRAT PAGÈS I PARETAS
Barcelona

El mòbil, la tauleta i l'ordinador

■ Aquests dispositius electrònics són cada vegada més presents en el nostre dia a dia, i han vingut per quedar-se. Ara bé, quan es disparen les alarmes en l'àmbit educatiu i familiar és quan es planteja traspassar la finíssima línia que a vegades separa l'ús de l'abús. Les enquestes indiquen que una gran part de la població occidental fa un ús excessiu de les noves tècniques, principalment dels videojocs.

El concepte *nadiu digital* ha fet fortuna per descriure els individus que formen part de la primera genera-

ció que ha crescut en un entorn tecnològic i digital normalitzat. Segons Anna Plans, presidenta de l'Associació de Consumidors de Mitjans Audiovisuals de Catalunya, caldria parlar més aviat d'*orfes digitals*. De fet, Plans ha posat en marxa la campanya de 0 a 3 anys amb l'objectiu principal de conscienciar dels perills reals que suposa l'abús de dispositius electrònics els primers mesos de vida. Una realitat que sovint passa massa desapercebuda.

Alerta que ens hi juguem la salut física i mental dels nostres fills. Com més hores de pantalla, menys activitat física es fa i crec que no està de més recordar quelcom, alhora tan elemental com cert, que és que una criatura necessita bellugar-se per poder créixer.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE
Granollers (Vallès Oriental)

Serveis financers

■ He llegit que 467 municipis de Catalunya estan sense la possibilitat de poder disposar fàcilment d'efectiu monetari.

Un suggeriment podria consistir a fer que els alcaldes d'aquests municipis oferissin gratuïtament a les entitats financeres un espai de les oficines municipals per instal·lar-hi un caixer automàtic exempt de comissió per disposar d'efectiu i amb les mesures de seguretat adients, que podria coincidir, també per raons de seguretat, amb l'horari d'atenció municipal.

Són molts els que obligatòriament tenen domiciliades nòmines i pensions i, per tant, tenen la necessitat de disposar d'efectiu. Crec que podria acontentar tothom. O no?

ALFRED MER I TARRIDA
Barcelona

La frase del dia

“Torra continua sent president de la Generalitat i no tinc cap problema per reunir-m’hi”

Pedro Sánchez, PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Josep Vallverdú. Escriptor

Desiguals

Havien dit que aquelles dues finques eren desiguals: l’una feia tretze hectàrees; l’altra, una i mitja. Vam trobar que tot allò no estava ben explicat, les dimensions no donaven un resultat mental de desigualtat, sinó de sorprenent diferència. Era com si comparéssim un edifici de tretze metres d’alt amb una modesta tanca de metre i mig. No: parlar de desiguals és significar en primer lloc una forma divergent, i en segon lloc una petita o mitjana diferència. Entre el salari mínim i un de mitjà hi ha desigualtat, entre els ingressos d’un executiu de multinacional i el salari del dependent de supermercat hi ha un abisme, una gran diferència i desproporció.

LA NOTÍCIA que informa que a Espanya hi ha tres persones que tenen entre les tres una fortuna equivalent a la del 13% de la població espanyola, convida a pensar en les diferències exagerades adés al·ludides. L’aguda sensibilitat entorn dels ingressos personals, del cost de la vida, el preu de l’habitatge, les minvades o ridícules pensions, l’implacable contracció (si no la desaparició) dels estalvis, tot crea un maldecap continuat i comentat a la xarxa i arreu: tots ens anem empobrint implacablement, i en aquests moments precisament l’economia espanyola coneix un xic de creixement. No podríem, els que anem a peu, tastar un pessic d’aqueix creixement? Quan es decidiran les entitats de crèdit a donar-nos alguna bona notícia? Fins ara les bones notícies se les queden ells, amb la proclamació dels beneficis anuals, dels quals nosaltres no en tastem pas gota. Es creuen que nosaltres, a casa, en sentir les milionàries xifres dels seus beneficis, aixequem les copes?

TENS UNS ESTALVIS al banc o caixa, i allí te’ls posen en fons de pensió, estalvi o inversió. Aquests diners són teus, amb

dret a retirar-los, però si no tens en perspectiva un destí molt clarament favorable no els toques. D’un fons passen a un altre, o es migparteixen en títols diferents, la naturalesa dels quals ignores; però mai, o molt de tant en tant, et comuniquen algun benefici. No parlem del compte corrent, que sempre es manté en un saldo modest que té tendència a l’erosió. Això sí, l’entitat de crèdit si necessita diners els obté, i no dels clients únicament, sinó dels poders. És com si el Banc Central Europeu, els bancs reunits un per un de tot Europa, els grans càrtels de finances componguessin un Olimp inaccessible als ciutadans normals.

CADA COP MÉS les grans fortunes fan aliances, fusions amb d’altres grans

“Hem consagrat el poder d’uns pocs en detriment dels molts que, amb el seu esforç diari, han contribuït a mantenir els privilegis de poderosos, monarquies oligarquies, tiranies, i fins els gerents de les democràcies

rics, mentre creix arreu la pobretalla o la grisa multitud, que de passada direm que engreixa el servei de Loteries. I, és clar, la multitud protesta, els joves, els sense futur, els dels barris, els vells i jubilats. Aquest punt és coent, perquè el tema de les pensions insultants és crònic. Les protestes són ja quelcom seriós, els jubilats es neguen a acceptar que el seu cas no tingui remei. Deu ser una maledicció estructural: no es pot muntar una xarxa de pensions amb només les cotitzacions laborals. I encara és més miserable que hi hagi un fons de reserva de pensions i amb tota la impudícia els governs el buidin a grapades per satisfer altres pagues a què no arriben les seves previsions. Quan, d’una vegada, les jubilacions es pagaran amb càrrec als pressupostos estatals? D’aquí ha de sortir el gruix de diners; si no saben les quatre regles de l’aritmètica, fan una pobra fila.

L’HABITATGE és l’altre embull d’impossible aclariment, un crònic dèficit d’habitatges de lloguer o de compra assumible. Hom ha calculat que una persona jove que a Catalunya es vulgui emancipar i viure pel seu compte, hauria de satisfer quasi la totalitat del salari per pagar-se el lloguer d’un pis. Els joves han de compartir pis amb d’altres, i no sempre formant parella. De natalitat pròpia ja sabem com estem, la població es manté gràcies a la immigració.

ENS DEMANEM, PERPLEXOS, per quin procés hem evolucionat com espècie humana, poblant i depredant la Terra, buidant l’interior continental per atapeir-nos a la zona costanera, com hem consagrat el poder d’uns pocs en detriment dels molts que, amb el seu esforç diari, han contribuït a mantenir els privilegis dels poderosos, les monarquies tradicionals establertes als primers segles, les oligarquies, les tiranies, i fins els gerents de les democràcies.

De set en set

Ignasi Riera

No és això

Indignació dos dies després de Reis d’un veí republicà. Preferia el sí final a Pedro Sánchez, com a mal menor, però fet

un drap. Coragre. Un xicot molt jove que l’acompanyava insistia: “Pues a mí me han dicho que encima cobran.” El veí gran, que va passar anys de presó –en temps de Franco–, em preguntava si diputades i diputats coneixen a fons la Constitució. I és que quan jo li havia regalat una Constitució republicana, em venia a veure per subratllar les diferències amb la del desembre de 1978. Li he dit que els/les electes prometen o juren el compliment de la Carta Magna... però que comparteixo els seus dubtes sobre si se l’havien estudiat a fons. Quan exercia com a diputat al Parlament català, sovint demanava al president de torn de la cambra que renyés el càrrec que em responia en nom del govern, perquè demostrava desconeixement dels textos legals bàsics.

En el debat d’aquests dies, m’ha fet sortir de polleguera la mala llet dels *oradors* que disparaven amb bala contra el candidat a presidir el nou govern. I més quan aquests exabruptes es giraven, de retop, contra els acusats (*sic!*) d’anticonstitucionalistes, de proetarres, de sediciosos, d’insolidaritat amb pobles de la Pell de Brau, etcètera.

No em fa feliç el vot –sí o abstenció– que fa president Pedro Sánchez. Però m’hauria sumat a l’abstenció d’ERC, en la línia d’un Jordi Pujol quan va defensar el sí de CiU al pressupost aznarià del PP. Jo era amb ell als estudis de Catalunya Ràdio. Em va demanar que em quedés a l’emissora. Al final de tot plegat, li vaig dir que no estava d’acord amb el seu sí, però que entenia el seu coratge.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Puigdemont, en el ple del Parlament Europeu

L'eurodiputat advoca perquè Europa inclogui el dret a l'autodeterminació

Primers presos catalans amb permís

Els Jordis demanen respecte a la seva intimitat per quan surtin el cap de setmana que ve

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra, diputat amb l'a

SUPORT Els socialistes s'alineen amb ERC i JxCat per recórrer contra la inhabilitació al Suprem **REACCIÓ** Ciutadans denuncia davant la Junta Electoral Provincial cinc dels set membres de la mesa del Parlament

Jordi Alemany
BARCELONA

El PSC, com ja va defensar en el ple del 4 de gener el seu líder, Miquel Iceta, va avalar en la mesa del Parlament que Quim Torra mantingui el seu escó de diputat i va posar en dubte que la Junta Electoral Central (JEC) sigui un òrgan competent per inhabilitar-lo. El mateix dia que el president espanyol, Pedro Sánchez, reafirmava el seu compromís de reunir-se amb Torra i el reconeixia encara com a president de la Generalitat, els socialistes catalans unien el seu vot als de JxCat i ERC per presentar un recurs davant del Tribunal Suprem (TS) contra l'acord de la Junta Electoral Central (JEC) que en demana la inhabilitació, seguint els consells de l'informe dels lletrats de la cambra, que també van avalar per fer costat als independentistes. Els populars, els comuns i la CUP no tenen cap representant a la mesa i, per tant, no poden votar.

Els socialistes, però, a banda de compartir els arguments jurídics del lletrat major, Joan Ridao, i el lletrat Antoni Bayona, també es van alinear amb els independentistes per tombar dues peticions de Cs i el PP que demanen el compliment de les resolucions de la JEC i també de la Junta Electoral Provincial (JEP) perquè es fes efectiva la destitució immediata de Torra, amb la consegüent pèrdua de la condició de diputat i de president. Els populars demanaven que s'iniciés una ronda de consultes amb els grups i tots

Les frases

“Ho hem dit des del primer moment. Està en joc la sobirania del Parlament”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Quim Torra continua sent el president de la Generalitat”

Pedro Sánchez
PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“Pertoca iniciar els tràmits per a la convocatòria d'un ple d'investidura d'un nou president”

Santi Rodríguez
DIPUTAT DEL PP

els tràmits per a la convocatòria d'un ple d'investidura d'un nou president.

La reacció de Cs a la tarda va ser denunciar cinc dels set membres de la mesa a la JEP per haver mantingut l'escó de Torra i haver decidit presentar recurs al TS. En concret, dirigeix la denúncia al president, Roger Torrent; a Josep Costa i Eusebi Campdepadrós (JxCat); a David Pérez (PSC), i a Rut Ribas (ERC), així com al secretari general del Parlament, Xavier Muro.

El TS ja va tombar el 10 de gener el recurs contenciós administratiu que el mateix Torra havia presentat perquè prengué mesures cautelars per aturar la inhabilitació immediata que la JEC va ordenar a l'organisme provincial, i el procediment queda en espera de veure si

La mesa del Parlament, amb els lletrats, reunida ahir al matí en una doble sessió ■ EFE

Cimera de partits, amb entitats i pressupost polèmic

Cimera de partits

La tercera reunió de la taula de partits catalans es farà finalment aquest divendres a la tarda, gairebé dos mesos més tard que el president Torra anunciés que la recuperava després de les reiterades crítiques que rebia des del PSOE. Ahir ja van confirmar que no hi assistiran, un cop més, la CUP, Cs i el PP. Els primers, perquè el PSC n'és impulsor i “nega el dret a l'autodeterminació del poble català i alimenta

la idea d'un fals diàleg”, va explicar la diputada Natàlia Sánchez. El PP i Cs, perquè consideren Torra un expresident. I, segons informava l'ACN, avui es podria fer la cimera prèvia a la mesa de diàleg amb l'Estat entre entitats independentistes com l'ANC i Òmnium, partits i govern.

JxCat, amb Cs i el PP

La mesa ampliada del Parlament va aprovar els comptes de la cambra amb els vots a favor de Cs, JxCat i

el PPC, votació en què es van abstenir ERC, el PSC-Units i la CUP-CC, mentre que els comuns hi van votar en contra. La majoria que ha votat a favor dels pressupostos va indignar els republicans, que van criticar que el grup que presideix Albert Batet se submés a Cs i el PPC. Fonts de JxCat no entenen per què el president del Parlament, Roger Torrent, no hi votava a favor si es tracta d'una partida que s'inclourà en els comptes de la Generalitat.

el TS accepta la petició de mesures cautelars sobre la condició de diputat de Torra, un tràmit que es podria allargar deu dies més, tenint en compte que les parts hi poden presentar

al·legacions, que s'hauran d'estudiar.

De fet, el raonament del PSC per donar suport a les iniciatives proposades per JxCat i ERC a la mesa i contra les demandes de Ciuta-

dans i els populars s'ha mantingut des del primer dia emparant-se en el fet que “el més prudent” és esperar que el mateix Suprem es pronuncii sobre aquestes mesures caute-

lars per no incórrer en mesures que puguin produir “danys irreparables”, com també s'explicita en l'informe dels lletrats del Parlament. Ja al matí, en una entrevista a TV3, Iceta va recordar que va ser el seu grup el que va plantejar presentar el recurs al TS en el ple del dia 4 i va reiterar que la JEC “hauria fet molt bé d'inhibir-se”, ja que encara no hi ha una decisió judicial ferma, que torna a correspondre a l'alt tribunal, sobre el recurs que Torra va presentar arran de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) del 19 de desembre, en què el condemnava a un any i sis mesos d'inhabilitació per haver desobeït la JEC amb la decisió de no retirar dels edificis públics símbols de suport als presos polítics en

L'APUNT

Abraçades i brams

Toni Dalmau

Ahir, el mateix dia que Pedro Sánchez confirmava que no té cap problema amb reunir-se amb Torra perquè "continua sent el president de la Generalitat", el PSC votava a la mesa del Parlament, junt amb ERC i JxCat, a favor que Torra mantingui el seu escó i, per tant, en contra del pronunciament de la Junta Electoral Central. La mesa va seguir fil per randa el dictamen dels

lletrats de la cambra i Iceta es va escudar lloant el prestigi d'aquests lletrats, com ha fet altres vegades quan els informes no eren favorables als independentistes. Tot plegat serveix perquè la dreta brami contra el PSOE per haver-se deixat lligar de peus i de mans pels "separatistes", però tant les abraçades per interès com els brams són això: política.

aval del PSC

Oriol Junqueras perdia la seva condició d'eurodiputat. Rodríguez també va lamentar que el PSC estigués "ligat de mans i peus" pels independentistes.

Fonts de la mesa van explicar que tampoc havien rebut encara la notificació formal de la Junta Electoral Provincial en què es declara vacant l'escó del president per traspassar la credencial a Ferran Mascarell, el següent candidat de la llista de JxCat, al qual correspondria, segons el Parlament, i en el cas que acceptés, substituir la vacant de Carles Puigdemont.

Moció de JxCat

Amb tot aquest enrenou jurídic, la diputada Gemma Geis anunciava que en el ple de la setmana que ve tornaran a impulsar la moció que, entre altres qüestions, es mostra a favor del dret a l'autodeterminació i que van retirar del ple del 10 de desembre per no interferir en les negociacions d'ERC amb el PSOE. El text incorpora alguns punts com ara el que qualifica de "cop d'estat" l'intent del TS, la JEC i la JEP d'inhabilitar Torra, i el de suport a Junqueras perquè pugui exercir d'eurodiputat en aplicació de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE).

D'altra banda, el TSJC no va admetre a tràmit una querrela i una denúncia presentades contra Torra per l'Associació de Juristes Europeus Prolege en que l'acusaven d'estar relacionat amb els CDR detinguts per terrorisme, d'estar al darrere de Tsunami Democràtic i d'incitar els aldarulls que es van produir a l'octubre. El TSJC considera que no s'ha acreditat que tingués relació amb aquests fets i que la querrela només relata les informacions filtrades a la premsa. ■

Pedro Sánchez durant la seva compareixença d'ahir a La Moncloa ■ EFE

Sánchez avala Torra i confia en la solució de consultar l'acord

- "Encantat de reunir-m'hi aviat, continua sent el president"
- No fixa la data de la taula de governs tot i els 15 dies signats

David Portabella
MADRID

Pedro Sánchez actuarà amb el president Quim Torra com si no existissin ni la Junta Electoral Central ni la de Barcelona. "No tinc cap problema a reunir-me amb el president de la Generalitat perquè continua sent el president de la Generalitat. Encantat de reunir-hi com més aviat millor", va dir ahir al final del primer Consell de Ministres de la coalició. El president espanyol encaixarà la mà de Torra –en un moment en què el PP, Vox i Cs es refereixen a ell com a "expresident"– abans de crear la taula entre governs, que hauria de néixer abans del 29 de gener, quan farà quinze dies de la formació de govern, però a la qual ara no vol posar una data per no incomplir-la.

Tot i que diumenge en una conversa informal amb la premsa acreditada a La Moncloa, ja havia dit que obviarà la JEC i que no deixarà de reconèixer Torra fins a tenir una sentència ferma del Suprem, ahir Sánchez va posar veu en

La frase

“Si podem arribar a una consulta a Catalunya és perquè hi ha hagut un acord i la crisi s’ha resolt”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

públic al reconeixement del seu interlocutor. "Ara com ara el president de la Generalitat és Torra", va reblar en línia amb el vot del PSC al Parlament.

"Ni via judicial ni penal"

Amb la represa del diàleg, Sánchez vol "resituar la crisi catalana al lloc del qual mai no hauria d'haver sortit, que és en la política i no en la via judicial ni en la via penal". Amb la reunió pendent de fixar dia i hora i ciutat –Madrid o Barcelona–, Sánchez va convidar a veure la bondat d'una eventual consulta com a colofó a la taula entre els governs. "Si podem arribar a una consulta a Catalunya és perquè hi ha hagut un acord i, per tant, abans hem de treballar en

aquest acord. I tant de bo puguem arribar a un acord perquè significarà que la crisi queda resolta", va dir. I sobre el seu encaix legal, avisa que serà "a l'emparedat de la Constitució" i que no es deixarà alligonar pel PP. "Som un partit que forma part de l'arquitectura constitucional del país. Lliçons de constitucionalisme, les justes! Tot ho farem a l'emparedat de la Constitució i en aquest marc, que per cert és molt ampli, ens mourem", sosté.

El 29 de gener o més enllà

Tot i que el pacte entre el PSOE, el PSC i ERC fixa que la taula es crearà en els 15 dies posteriors al nomenament dels ministres, el cert és que les parts no es comprometen a dir si la data límit del 29 de gener expirarà. Sánchez no gosa posar una data de la qual ser presoner a l'espera de la trobada prèvia amb Torra i al mateix temps avalua quins seran els ministres que integraran la delegació estatal de la taula sabent que seran del PSOE i que no hi entrarà Unides Podem. ■

període electoral, a l'abril.

L'informe dels lletrats referma que s'està pendent del pronunciament definitiu sobre l'acord de la JEC del 3 de gener, sobre les mesures cautelars de suspensió demanades per Torra i sobre el recurs de cassació al TSJC, i argumenta que la JEC no és competent per aplicar els articles de la llei orgànica del règim electoral (Loreg) sobre la causa d'incompatibilitat sobrevinguda, i que la inhabilitació d'un diputat correspon a la cambra catalana en aplicació del seu reglament. A més, insisteix que l'Estatut estableix com a causa de destitució del president la "condemna penal ferma".

Canvi de criteri

Sí que hi ha un canvi de criteri en relació amb els

arguments que els mateixos lletrats van presentar com a al·legacions a la decisió de la JEC del 30 de desembre en què s'assumia que la pèrdua de condició de diputat comportaria també la pèrdua de la condició de president, però ara sostenen que no hi ha elements per considerar que una eventual destitució com a diputat per causa d'incompatibilitat hagi d'afectar la continuïtat en el càrrec com a president de la Generalitat.

Precisament, aquest punt va ser criticat pel diputat del PP Santi Rodríguez, ja que el considera "una contradicció", i va defensar l'autoritat de la JEC per nomenar o suspendre càrrecs recordant que "ningú ho va posar en dubte" quan va notificar al Parlament Europeu que

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'eurodiputat de JxCat Carles Puigdemont intervenint ahir per primer cop davant del ple del PE, al costat del també eurodiputat Toni Comín ■ ACN

L'autodeterminació com a solució

■ Puigdemont insta el Parlament Europeu a permetre el dret a l'autodeterminació a Europa i a dialogar sobre Catalunya ■ Reitera la seva voluntat de poder visitar els presos polítics

Ò. Palau / N. Segura
ESTRASBURG

“La UE ha d'avançar cap a trobar mecanismes comuns democràtics per a l'autodeterminació.” La primera intervenció, ahir, de Carles Puigdemont en el ple del Parlament Europeu va servir per posar sobre la taula, ja des de bon principi, quin serà el seu principal cavall de batalla durant la legislatura: que Europa, i el món sencer, acabin reconeixent aquest dret com “la millor i més democràtica manera de resoldre conflictes territorials”. Per això l'expresident va demanar als polítics europeus que “parlin” per fer-se'l seu i mirar de

trobar una fórmula acceptada internacionalment perquè es pugui exercir en la pràctica. “La repressió no pot ser una solució acceptable”, va deixar clar, en tot cas, Puigdemont, en el marc d'un debat sobre les prioritats de la nova presidència croata de la UE, un país que li va servir per emfasitzar el missatge, ja que “va guanyar la seva independència recentment”. En aquest sentit, l'eurodiputat català va agrair al president croata Andrej Pletkovic, que s'hagi pronunciat a favor del diàleg entre Catalunya i l'Estat com a manera de resoldre el conflicte, i li va recordar que aquest ja és un “afar intern” de la UE, i

per tant un dels que tindrà sobre la taula i també haurà d'atendre durant la seva presidència.

El mateix Pletkovic, això sí, ja li replicava a la sortida del ple que l'afar català “és una qüestió que s'ha de resoldre a Espanya”, i apuntava que “no forma part de les activitats de la presidència”, per la qual cosa “en absolut” ha format part de les reunions entre els caps d'estat i de govern al Consell Europeu. Per si de cas, Pletkovic ja havia rebut pocs minuts abans, a dins l'hemicicle, pressions just en sentit contrari de l'eurodiputat popular Esteban González Pons, que havia advertit que “els naciona-

listes i separatistes són els enemics d'Europa”, i que cal respectar “l'estat de dret”, començant per acceptar les resolucions de jutges i tribunals. “El nacionalisme és l'enemic de la pau”, havia etzibat, abans de desitjar que el *Brexit* sigui “la seva última victòria”.

Venir a final de mes

Puigdemont i l'exconseller Comín, a banda, van reiterar ahir que la seva intenció és visitar els presos polítics si els permeten viatjar a l'Estat espanyol, i fins i tot hi van posar una data: el 23 i 24 de gener, en què està prevista una missió d'eurodiputats que s'han interessat pel con-

flicte català. “Treballem per això, de fet hauríem de poder-ho fer”, va assegurar l'expresident en una entrevista a RAC 1, en què va insistir que el contrari significaria una “excepció”, i va recordar que la pilota és a la teulada del Parlament Europeu, que és qui li ha de garantir la immunitat.

En el mateix sentit, Comín va denunciar a Nació Digital la “barbaritat” que no se'ls estigui respectant la immunitat a l'Estat, quan el Suprem els l'està reconeixent implícitament en haver presentat un suplicatori perquè se'ls aixequi. “És un abús i un atropellament jurídic amb totes les lletres”, etzibava,

mentre refermava que lluitaran per obligar que se'ls reconegui.

Suplicatori

En paral·lel, això sí, hauran de presentar batalla per evitar que el mateix Parlament Europeu els la retiri. Una pugna molt complicada de guanyar. Els socialistes no han mostrat cap intenció d'acceptar la demanda de Puigdemont per rebutjar el suplicatori. La cap de files del grup socialista al Parlament Europeu, l'espanyola Iratxe García, va defensar ahir que obrir el diàleg amb Catalunya “no és incompatible amb permetre i respectar la feina de la justícia”. Per això, no volen “entorpir” l'acció del Tribunal Suprem en el cas de l'1-O.

S'espera que a finals de gener s'engegui el procés per aixecar la immunitat a Puigdemont i Comín encarregant al comitè d'Afers Jurídics que redacti la seva proposta de resolució. El primer que haurà de fer, però, és escollir l'encarregat del delicat i controvertit dossier. D'entrada, aquest no podrà ser socialista perquè l'eurodiputat d'aquest grup designat per gestionar suplicatoris és espanyol i, per tant, que-

Recels dels ecologistes

El grup dels Verds/ALE té sobre la taula l'admissió dels eurodiputats de Junts Carles Puigdemont i Toni Comín, però els ecologistes es malferien de les seves companyies i alineació amb els seus principis. Pes fort i copresident de l'aliança, el belga Philippe Lamberts, va criticar la relació que tenen amb els nacionalistes flamencs de l'N-VA, que comparteixen grup euro-parlamentari amb els ultres de Vox i tenen un discurs molt dur contra els refugiats. Segons ell, és "incongruent" que els dos independentistes plantegin entrar en un grup "oposat" al dels seus millors

amics belgues". "La lògica conduiria que aquestes dues persones s'unissin al grup dels seus millors amics", va remarcar un Lambert forçat incòmode per la petició de l'Aliança Lliure Europea, els seus aliats, d'incloure'ls al grup. Tanmateix, l'eurodiputada d'ERC Diana Riba va assegurar que la negociació continua i que no estan "en absolut" fora del grup per ara. Així, va prometre que forçaran una votació entre tots els membres del grup sobre la petició dels dos eurodiputats si els Verds la rebutgen. ERC és un partit clau en el subgrup d'ALE.

Les frases

“La UE ha d'avançar cap a trobar mecanismes comuns democràtics per l'autodeterminació”

“La repressió no pot ser una solució acceptable”
Carles Puigdemont
EURODIPUTAT

daria descartat.

Debat de drets humans

Catalunya es va colar en el debat sobre drets humans arreu del món, en què hi era present l'alt representant Josep Borrell, gràcies a la primera intervenció de Comín com a eurodiputat. Aquest va advertir que la UE perd "autoritat moral" al món "si mira cap a un altre costat" davant la vulneració de drets a l'Estat espanyol, recordant que Junqueras no és eurodiputat per aquest fet. "La Xina, Turquia i Rússia han dit que segueixen els mètodes espanyols", va recordar. Com Puigdemont, Comín va rebutjar un intent de rèplica de l'eurodiputada popular Dolors Montserrat.

Tot i això, l'eurodiputada de Cs Soraya Rodríguez va aprofitar per recriminar a Comín que és un "fugitiu de la justícia espanyola" que busca "impunitat, que no impunitat". "El compliment de la llei i el respecte als tribunals són la millor garantia (per als drets humans)", va dir.

Acusacions socialistes

Per la seva banda, l'eurodiputat socialista Nacho Sánchez Amor va acusar l'exgovern català d'haver violat els drets dels catalans els dies 6 i 7 de setem-

bre del 2017 al Parlament quan "els drets de les minories i l'oposició es van trepitjar". Sánchez Amor va defensar que l'estat de dret espanyol i europeu és "el que permet" a Comín ser membre de l'eurocambra.

Puigdemont va tornar a parlar al ple a la nit, durant el debat sobre la política de seguretat i defensa de la UE. Allà va defensar que "dels actius més forts" de la Unió Europea en política exterior és precisament el *soft-power* i la seva "credibilitat" en la defensa de la democràcia i els drets humans. Tanmateix, el líder de JxCat va lamentar la "doble moral" de la UE quan es tracta d'altres països no europeus. "Què diríem si el grup de Detencions Arbitràries de l'ONU digués que un país tercer ha empresonat injustament nou persones i s'han d'alliberar? Estaríem escandalitzats, la cambra protestaria, la Comissió faria declaracions dures i amenaces polítiques. I si fos un país europeu? Ha passat a l'Estat espanyol", va dir en referència a l'informe que reclamava l'alliberament dels presos.

Borrell aquest cop va evitar ficar-se al torn de rèpliques i es va estalviar el cara a cara amb els independentistes. ■

El president del Parlament Europeu defensa la seva gestió del cas Junqueras

David Sassoli diu que ha respectat la jurisprudència europea "al peu de la lletra" ■ Reconeix la "complexitat" de la situació del republicà

David Sassoli, ahir en roda de premsa, amb Ursula von der Leyen i el president croat, Andrej Plenkovic ■ ACN

Natàlia Segura
Raventós

Estrasburg

El president del Parlament Europeu, David Sassoli, defensa la seva gestió del cas d'Oriol Junqueras i els dos eurodiputats Carles Puigdemont i Toni Comín. Quan li van preguntar ahir per la retirada de la condició d'eurodiputat al líder d'ERC seguint el criteri del Tribunal Suprem, l'italià va reivindicar que ha respectat la jurisprudència europea "al peu de la lletra" i que ha "respectat" totes les decisions judicials.

En una roda de premsa a Estrasburg, Sassoli va argumentar, alineat amb les autoritats espanyoles, que el republicà va ser condemnat amb una "sentència ferma que té valor i s'ha de respectar". És a dir, fa seva la interpretació que la immunitat dels eurodiputats de l'Estat no els protegeix en el moment de la condemna. Aquesta va ser la justificació del Suprem per dir que Junqueras va deixar de ser eurodiputat amb la inhabilitació de la Junta Electoral Central del 3 de gener.

"És un procés iniciat abans de les eleccions,

Les frases

“És un procés iniciat abans de les eleccions, quan Junqueras no tenia immunitat”

“Cal tenir en compte la complexitat dels ordenaments jurídics, però això no els resta valor democràtic”

“L'Estat espanyol és un estat de dret; els seus òrgans no només són legítims, sinó democràtics”

David Sassoli
PRESIDENT DEL PARLAMENT EUROPEU

quan no tenia immunitat", hi va afegir. Per contra, Sassoli veu diferents els casos de Puigdemont i Comín, perquè encara no han estat jutjats i en el seu cas la immunitat sí que els empara.

Admet dificultats

Davant la incomprensió d'alguns sectors, sobretot de l'esquerra europea, pel vet a Junqueras, la presència de la cambra s'escau en el caràcter complex del dossier legal. L'italià va admetre que la pèrdua d'escó de Junqueras és "molt complicada" i que l'estudi del cas no ha estat gens fàcil. "Cal tenir en compte la complexitat dels ordenaments jurídics, però això no els resta valor democràtic", va dir reconeixent la complexitat de les diferències legals entre estats.

El que sí que veu clar

Sassoli és que la seva decisió no genera cap precedent "perillós" a la Unió Europea que puguin seguir països com Hongria i Polònia a l'hora de perseguir la dissidència política. "L'Estat espanyol és un estat de dret. Els seus òrgans no només són legítims, sinó democràtics; no comparteixo aquesta observació", va sentenciar.

Respecta el recurs

Amb tot, el president de l'eurocambra respecta la decisió de Junqueras de demandar-lo davant del Tribunal General de la Unió Europea, instància inferior al Tribunal de Justícia de la UE. El republicà haurà de presentar aquest recurs en els pròxims dies a Luxemburg, on s'anticipa una nova batalla judicial dura. Allà els ultres de Vox també es volen que-llar contra Sassoli per ha-

ver admès Puigdemont i Comín. Per tant, de moment la qüestió catalana a Europa no surt de l'àmbit judicial, sinó que hi torna amb força.

Reforma electoral

Confrontat per les incoherències i problemes que ha generat la llei electoral europea, Sassoli va insistir que caldria plantejar-ne una reforma. Així, va apostar per incloure aquest tema en la conferència sobre el futur d'Europa, una sèrie de debats de format encara imprecís en què s'ha de tractar amb la ciutadania europea els canvis que hauria d'impulsar el bloc. D'aquesta manera, Sassoli augura una discussió llarga i sense garanties de resultats concrets al voltant d'un marc electoral més homogeni per triar els membres del Parlament Europeu. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cuixart i Sánchez, quan van sortir en llibertat en la primera declaració a l'Audiència Nacional, el 6 d'octubre del 2017 ■ EFE

Els Jordis demanen que es respecti la seva intimitat durant el primer permís

■ La junta de la presó de Lledoners proposa que se'ls concedeixi una sortida de 48 hores, després de dos anys tancats ■ Justícia validarà aviat la mesura

Mayte Piulachs
BARCELONA

La junta de tractament de la presó de Lledoners va aprovar ahir la petició dels Jordis perquè gaudeixin del seu primer permís de 48 hores després de dos anys tancats. L'autorització definitiva l'ha de donar el Departament de Justícia i s'espera que sigui aviat, ja que ahir van complir una quarta part de la condemna, i podrien sortir aquest cap de setmana.

Tant el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, com l'expresident de l'ANC i membre de JxCat Jordi Sánchez donen les gràcies a tothom per tot el suport rebut, però demanen poder gaudir d'aquestes primeres hores en llibertat al costat de la seva família i que es respecti la seva intimitat, segons fonts properes als dos líders civils. Així, en aquesta primera sortida, no hi ha previst cap acte de rebuda, i el dia i hora de la seva sortida no

es farà públic. En aquest sentit, el Departament de Justícia va avançar ahir que informarà de la resolució sobre aquest permís ordinari, però no en concretarà els dies per protegir la intimitat dels líders socials, tal com es fa amb la resta de reclusos.

El requisit per gaudir dels primers permisos ordinaris és haver complert una quarta part de la condemna, com des d'ahir ja és el cas dels Jordis amb la pena de 9 anys de presó

imposada pel Suprem, a banda del bon comportament i de la previsió de retorn al penal. Un cop classificats en segon grau, com va fixar Justícia, els Jordis tenen dret a 36 dies a l'any de sortides, en un màxim de set dies seguits. Les sortides de fins a 48 hores són aprovades per Justícia i a partir dels dos dies cal que el jutge de vigilància penitenciària hi doni el vistiplau. La fiscalia pot presentar recurs a qualsevol mesura, tot i que

aquestes sortides no són gens extraordinàries. Així, a partir d'ara les sortides del penal passaran a ser habituals per als Jordis i es podrien convocar actes, tot i que es volen fer sortides discretes per obrir el camí als altres nou presos polítics que no podran obtenir aquestes sortides fins a finals d'any i principis del 2021.

El servei de classificació de la secretaria de Mesures Penals és l'òrgan que ha de validar ara la proposta de sortida de dos dies feta per

La data

16.10.17

Van ser empresonats Jordi Sánchez i Jordi Cuixart per ordre de l'Audiència Nacional i amb la ratificació del Suprem.

la junta del penal de Sant Joan de Vilatorrada. És del tot segur que Justícia aprovarà aquest permís, ja que en un 95% dels casos respecta les propostes de les juntes de tractament.

Pina descarta el 3r grau
Precisament, el penalista Jordi Pina va anar ahir a la presó de Lledoners per parlar amb Jordi Sánchez i els exconsellers de JxCat, com fa cada dimarts. Pina va explicar ahir que Sánchez farà un comunicat dirigit a la ciutadania abans del permís. També va aclarir que Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull no presentaran recurs per obtenir el tercer grau, ja que prefereixen anar a poc a poc i obtenir sortides per treballar a través de l'article 100.2 i, més endavant, el tercer grau. ■

El magistrat Santiago Vidal es jubila sis mesos després

M.P.
BARCELONA

El magistrat Santiago Vidal, que va ser suspès pel Consell General del Poder Judicial (CGPJ) el 2015 arran de la redacció d'un projecte de Constitució per a un futur estat català, s'ha jubilat de forma voluntària a l'edat de 65 anys (podria exercir fins a l'edat de 70).

La jubilació, publicada al BOE, arriba mig any després que Vidal tornés a la carrera judicial després de complir els tres anys de suspensió que li va imposar el CGPJ. Durant el 2017, unes declaracions seves, tot i que les va desmentir, van provocar que un jutjat de Barcelona obrís una investigació contra una quarantena de càrrecs i empresaris per l'organització de l'1-O. Vidal va haver de deixar l'acta de senador per ERC i al final no ha estat processat per aquesta causa, encara oberta. El maig del 2019 va guanyar la plaça de titular del jutjat social 27 de Barcelona, que ha ocupat fins a la seva jubilació, demorada fins al 31 de desembre del 2019. El CGPJ va suspendre Vidal el 2015 en una votació ajustada, guanyada per dotze vots a nou pels vocals conservadors. Complerta la sanció, el CGPJ va denegar-li el reingrés a la carrera judicial "per falta d'aptitud" basant-se en un article de la LOPJ que el Tribunal Constitucional va anul·lar i aleshores va ser readmès. ■

El TC fa repetir la sentència contra els assaltants de la Blanquerna

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Constitucional (TC) ha anul·lat la sentència del Tribunal Suprem que condemnava a presó els altres que van assaltar violentament la llibreria Blanquerna l'11 de setembre del 2013, en un acte de la Diada a Madrid.

El ple del TC ha estimat parcialment i per unanimitat el recurs d'empara dels assaltants i ordena al Suprem que dicti una nova sentència. Segons els magistrats del TC, l'alt tribunal va vulnerar els drets dels 14 acusats per haver-los aplicat l'agreujaent de discriminació ideològica que va provocar l'incre-

ment de les condemnes, que van de tres anys i onze mesos a quatre anys i dos mesos. El Constitucional, que ja suspendre el seu ingrés a presó, considera que "s'han vulnerat els drets a un procés amb totes les garanties i a la presumpció d'innocència" pel fet que es va aplicar a alguns dels assaltants

"l'agreujaent d'haver comès el delictes per discriminació ideològica" sense escoltar-los. El TC, que ahir només va comunicar la resolució i que farà pública la sentència en els pròxims dies, ordena al Tribunal Suprem que en dicti una de nova que no vulneri els drets dels atacants feixistes de Madrid. ■

Els acusats de l'assalt a la llibreria Blanquerna, en el judici fet el gener del 2016 ■ EFE

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez posa per als fotògrafs amb Iglesias; les vicepresidentes Calvo, Calviño i Ribera, i els divuit ministres ■

El Consell de Ministres es trasllada als dimarts i retrà comptes cada 100 dies

■ La cita era els divendres i ara contraprogramarà el govern i el Congrés ■ Apuja les pensions un 0,9% ■ Demana a l'exministra Delgado ser fiscal independent

David Portabella
MADRID

Els dimarts seran els nous divendres. El Consell de Ministres dels divendres, una de les rares tradicions polítiques respectades tant pel PSOE com pel PP des del 1986, es trasllada als dimarts, el dia que es reuneix el consell executiu del govern de la Generalitat i el dia que el Congrés obre la setmana i celebra els seus plens. "El d'avui no és extraordinari. Programarem les nostres reunions ordinàries del Consell a l'inici i no al final de la setmana, per anticipar i programar, i ho continuarem fent els dimarts", va sorprendre ahir Sánchez. Després d'admetre que l'opacitat ha guiat l'última etapa, el president espanyol promet ara retre comptes cada cent dies de l'obra de govern compartida amb Pablo Iglesias.

Després del *photocall* de tots els ministres a l'escalinata de La Moncloa propi del primer Consell

EL CONTRAPUNT

Iglesias en el món Redondo

Que la política és protocol ho sap Pablo Iglesias, que ahir arribava a l'escalinata de La Moncloa ja com a vicepresident segon vestint uns texans tan irreverents com inèdits en el Consell de Ministres. El ritual del *photocall* imposa que el ministre mostri la cartera, i així ho van fer tots menys Margarita Robles (Defensa), que acudia a La Moncloa amb les mans buides. A diferència de Manuel Castells, que, després d'oblidar-se de mostrar la cartera d'Universitats, l'elevava als fotògrafs com si cantés *La Internacional*. A l'interior els esperava una taula que no dona més de si: té 23 seients, i el president tindrà la vicepresidenta Calvo a la dreta i el vicepresident Iglesias a l'esquerra. El primer que ha fet Sánchez és reforçar Iván Redondo fent-lo cap de gabinet i entregant-li la secretaria d'estat de Comunicació i una nova oficina de prospectiva i estratègia. Iglesias ja viu en el món Redondo. ■ DAVID PORTABELLA

de Ministres de la legislatura, el govern va aprovar finalment l'alça de les pensions del 0,9% per adequar-les a l'IPC, un augment que Sánchez es va resistir a aprovar en funcions en un intent de redoblar la pressió a ERC i accelerar la investidura. L'alça de les pensions del 2020 es fa retroactiva des del 1 de gener i té un cost de 1.406 milions, dels quals

1.229 milions corresponen a l'alça de les pensions contributives (a 9,8 milions de perceptors); 144 milions, a les classes passives; 23 milions, a les no contributives, i 10, a presencions familiars per fill a càrrec. L'increment del 0,9% respon a la previsió que fa La Moncloa per al 2020, de tal manera que si al final la inflació supera aquest 0,9%, es procediria

a abonar la diferència en una paga —*la paguilla*—, en l'argot funcional—abans de l'abril del 2021. "No minvarà el poder adquisitiu", es comprometia el president espanyol.

El mateix Sánchez que ha fugit de la premsa i ha eludit el balanç anual pensa ara els quatre anys de legislatura en setmanes i dies —"en l'horitzó, tenim 1.400 dies, 200 setmanes", va dir— i promet retre comptes en compareixences de balanç cada cent dies. I es va estrenar ahir justificant que el perfil més independent que ha trobat per al càrrec de fiscal general de l'Estat és la seva exministra de Justícia. "L'únic que demano a Delgado és independència i estricta compliment de la legalitat democràtica", exposava. Quant al repte d'afinar les veus de la coalició, Sánchez avisa: "Som un govern plural, però nascut amb propòsit ferm d'unitat. Parlarà amb diverses veus però per emetre el mateix missatge." ■

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

Govern i poder

Sempre havíem pensat que els governs eren la font del poder executiu, fins que des de fa uns anys amb les martingales i corrupteles del PP s'ha transferit al poder judicial bona part del poder que ha de tenir un govern democràtic. Avui ja ningú mínimament informat i objectiu pot negar l'evidència que el poder judicial és qui ostenta i exerceix molta part del poder polític amb l'excusa que el país i la unitat estan en perill i ells en són els defensors. I quan la majoria dels magistrats escollits en un procés dissenyat i executat pel PP són de la seva confiança, i molt sovint de la seva obediència, el biaix ideològic de les seves sentències i pronunciaments és tan profund que compromet qualsevol acció governamental si no és del gust de les seves creences. El problema que té la democràcia amb un poder judicial polititzat és que el poder polític democràtic queda disminuït i condicionat per un poder que té escassos contrapesos i s'esdevé un poder pràcticament absolut i inqüestionat.

En el debat d'investidura el tripartit de la dreta extrema ja va avisar reiteradament que utilitzaria el poder judicial i no en deixaria passar ni una. Un avís que en un país normal podríem qualificar com una astracanada, entenent-ho com "una peça teatral còmica caracteritzada per una acció desbaratada", tal com ho defineix el diccionari, però aquesta amenaça en boca del líder de Vox, aplaudit pel PP i per Cs, sabent que la gran majoria del poder judicial són receptius amb les seves proclames, sincerament no augura gaire res de bo. El nacionalisme de tots ells, per defensar els seus ideals no reparen a trepitjar qualsevol dret col·lectiu i privat. Ho estem veient. I a més, sovint, els jutges per defensar la seva causa recorren a una interpretació tan laxa de les lleis que amb aquesta tàctica qualsevol llei pot servir tant per A

El biaix dels acords judicials és tan gran que impedeix el govern polític

com per B. La darrera mostra d'aquesta creativitat és la del magistrat Llarena reconeixent la immunitat de l'eurodiputat Carles Puigdemont i de Toni Comín arreu llevat d'Espanya, posicionant-nos en una autarquia jurídica es-

pantosa. Fitxem-nos-hi bé, aquesta aplicació del dret selectiu de retirar de fet a l'Estat espanyol o alguns diputats, si li interessa pels seus objectius, totes les prerrogatives i drets que té qualsevol europarlamentari és molt perillosa. Un despropòsit que espero que la justícia de la UE reconduirà. Pablo Llarena, amb les seves actituds erràtiques constants davant d'Europa, és l'evidència més clara de fins a on estan disposats a sacrificar el seu prestigi per salvar el "seu" país.

Una mala notícia per a Catalunya d'aquesta setmana és la confirmació de la marxa del president de Seat, Luca de Meo. No és un fet irrellevant puix que Luca, a més de ser un gran gestor i un grandíssim estrateg, ha posicionat la marca vinculant-la amb Barcelona i deixa la companyia presentant els resultats de vendes i beneficis del 2019, que són els millors de la seva història. Luca de Meo va ser l'alt executiu que no va cedir a les múltiples i importantíssimes pressions per traslladar la seu central a Madrid, en aquella infausta manobra de la confabulació entre els més alts poders polítics i els econòmics espanyolistes. Ben aviat que va començar el procés, els periodistes intentaven formular-li preguntes trampa per tal que opinés sobre la situació catalana, i molt elegantment i intel·ligentment els va respondre amb un impecable: "Jo només sé fer cotxes." Una resposta que molts dels grans catalans no van saber donar i es van veure arrossegats pel xuclador espanyolista pel pànic de l'1-0.

I dèiem que era una mala notícia també perquè just en aquest moment en el sector s'està produint una transformació estratègica importantíssima que suposarà la transició dels vehicles que consumeixen energia fòssil cap als d'energies netes, especialment elèctrics. Aquest canvi suposarà una transformació radical de la mobilitat en què hi haurà guanyadors i perdedors i tenir al davant un executiu de prestigi, amb visió de futur i de pens dins del grup, era una assegurança perquè no es deslocalitzessin per afavorir altres marques del grup o per recentralitzar activitat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament vol la paritat als seus òrgans de govern

■ La mesura és una de les 83 previstes en el pla aprovat per la cambra per afavorir la igualtat entre dones i homes ■ El document també aspira a assolir un equilibri de gènere entre els caps de llista dels partits

Francesc Espiga
BARCELONA

Amb el repte d'aconseguir eliminar les desigualtats de gènere a cada racó de la institució, la mesa del Parlament va aprovar ahir un pla d'igualtat que té la complicitat de tots els grups polítics, una circumstància ja per si mateixa destacable. El document, que serà vigent fins al 2023, esbossa fins a 83 accions o mesures que afecten múltiples àmbits del funcionament i estructura de la cambra. Així, i a tall d'exemple, planteja que s'instauri la paritat de gènere en tots els seus òrgans de decisió i govern,

La frase

“L'objectiu del pla és erradicar el model del patriarcat de la societat i de les nostres institucions”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

començant per les comissions i acabant per la mateixa mesa. Per consumir l'objectiu hi ha camí a fer, i molt, ja que ara mateix aquest ens rector està integrat per cinc homes i únicament dues dones. Equilibrar la presència de gèneres en els tribunals de selecció de llocs de treball

El president del Parlament i els membres de la mesa, durant la presentació del pla d'igualtat que es va fer ahir a la tarda al saló d'audiències de la cambra catalana ■ PARLAMENT

del Parlament o entre els seus compareixents, fomentar la contractació de persones transgènere, fer plans monogràfics sobre la matèria o dotar el mateix edifici del parc de la Ciutadella d'espais de cures o per a l'al·letament són altres de les propostes que fa el pla. En un àmbit més polític, també planteja “estudiar” la possibilitat que els partits que es presentin en més d'una circumscripció electoral hagin de tenir caps de llista paritaris. Una proposta, aquesta última, que obligaria a fer canvis legislatius que s'estudiaran, i si arriba el cas es debatran, en comissió. El termini que es dona per començar a posar fil a l'agulla és d'un any.

En la presentació ahir del pla, el president de la institució, Roger Torrent, va assegurar que la seva aprovació és un gest inequívoc de voluntat de remoure fonaments. “Com a institució ens toca actuar, i no deixar que passi el temps perquè les coses canviïn soles”, va concloure. ■

“

No em toquis el calamar

”

Josep Antoni Cruz
Pescador de Palamós

No em toquis productes com el calamar, el llagostí, la sardina, el seitó o el lluç. Perquè entre tot això i tu hi ha la dedicació dels pescadors locals, que fan possible que mengis peix de llotja fresc i de qualitat.

Ara, el que toca, productes catalans.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Tsunami prepara una segona fase de protestes un cop revisats els errors

■ Tot i el diàleg promès, censura que no s'aturin les accions judicials "ni la persecució política" ■ Reitera que els objectius són a mitjà i a llarg termini

Xavier Miró
BARCELONA

Tsunami Democràtic va reaparèixer ahir amb un comunicat en què es reivindica "actiu, reflexiu i propositiu" després de mantenir-se en silenci i inactiu des de l'acció de protesta poc reeixida del dia 18 de desembre aprofitant el clàssic de futbol del Barça contra el Madrid al Camp Nou. Aquell mateix dia, a la nit, aquesta plataforma d'activisme independentista admetia que els Mossos d'Esquadra havien frustrat la principal acció programada per a aquell dia interceptant drons que duïen grans pancartes que havien de sobrevolar l'estadi i interrompre el partit.

Justifica el seu silenci i inacció durant aquestes setmanes que han coincidit amb l'acord entre el PSOE i ERC per facilitar la investidura del socialista Pedro Sánchez advertint que el moviment "el formen centenars de milers de veus, però no és ni vol ser un opinador ni un analista d'actualitat". Així mateix, recorda, com ja va plantejar des del seu naixement, que el seu objectiu és "treballar a mitjà i a llarg termini", i aquest cop hi afegeix que això vol dir "amb independència dels calendaris i l'agenda dels partits polítics, governs i judicatura". Després d'una "reflexió pausada de la situació política" i d'haver revisat "encerts i errors" per millorar les accions, Tsunami anuncia que està preparant una "segona onada" d'accions de protesta no violenta i de desobediència civil massiva. Les noves accions estaran dissenyades per assolir objectius "polítics, operatius i comunicatius concrets" pel que fa a les reivindicacions de drets, llibertat i autodeterminació. La plataforma reivindica la con-

Els concentrats davant la Guàrdia Civil a Girona van tallar la via una hora ■ JOAN SABATER

Els investigats pel tall a la Jonquera no declaren

Una desena d'investigats pels talls de l'AP-7 de Tsunami Democràtic a la Jonquera els dies 11 i 12 de novembre es van acollir al seu dret a no declarar ahir davant la comandància de la Guàrdia Civil de Girona. Hi ha una vintena de persones citades per, suposadament, haver participat en el tall i posterior bloqueig de l'autopista, i està previst que hi vagin entre demà i el dilluns 20 de gener. Ahir encara estaven arribant noves citacions. Convocats per Alerta Solidària, un centenar de persones es van concentrar davant la comandància,

continuació de les accions de desobediència, perquè, tot i admetre que el govern espanyol ha reconegut el conflicte polític amb Catalunya i que s'han promès espais de diàleg, "no s'aturen les resolucions judicials, la violència estructural ni la persecució ideològica i política". Tsunami

al carrer Emili Grahit de Girona, per donar suport als encausats. També hi havia diversos càrrecs electes cupaires i d'Esquerra, com l'alcalde de Sant Julià de Ramis, Marc Puigtió (ERC), i el de Celrà, Dani Cornellà (CUP); el regidor de Girona Lluç Salellas (CUP), i la diputada al Congrés Montse Bassa (ERC). Mentre esperaven la sortida dels investigats, els concentrats van tallar la via durant una hora amb crits de "No esteu sols" i van desplegar una pancarta a favor de la llibertat dels presos polítics i el retorn dels exiliats. L'advocat Benet

considera que el projecte polític de més de dos milions de persones que van participar en el referèndum de l'1-O "ha estat prohibit i perseguit", i que continuarà proposant accions de protesta mentre "les reclamacions majoritàries de la societat catalana no siguin ateses". El

Salellas va denunciar que els lletrats de la defensa no van tenir accés als atestats perquè el jutjat d'instrucció 4 de Figueres n'ha decretat el secret de sumari. La causa està oberta per delictes de desordres públics i contra la seguretat viària. Salellas va explicar que, a banda del procediment penal, la Guàrdia Civil va advertir els investigats que també s'obria un procediment administratiu per infracció de la *lleï mordassa*. Per Salellas, "no té sentit que estiguem assistint a aquestes citacions i llistes polítiques". ■ G. BUSQUETS

moviment es reivindica com "un dels espais més unitaris i transversals del sobiranisme", diu que s'ha reforçat "la xarxa ciutadana sorgida de l'1-O" i considera un èxit la repercussió de les campanyes dutes a terme fins ara, com la divulgació del lema *Spain, sit and talk*. ■

Operaris reparant la catenària entre Caldes de Malavella i Riudellots de la Selva que va quedar afectada pel foc ■ ACN

Interromputs els trens entre Caldes i Girona per foc a la via

■ La crema de pneumàtics va fer tallar la circulació tot el matí i va afectar uns 6.000 viatgers, segons Renfe

M.M.
BARCELONA

La circulació ferroviària entre Girona i Caldes de Malavella va estar interrompuda ahir tot el matí fins al migdia pels danys que va provocar a la catenària l'incendi que hi va haver de matinada d'uns pneumàtics a les vies. La crema intencionada va afectar els trens de les línies R11 i RG1. Per minimitzar les afectacions als viatgers que tenien previst agafar el tren, es va oferir un servei alternatiu per carretera amb autobusos entre Girona i Caldes de Malavella. D'altra banda, alguns viatgers que tenien previst anar a Barce-

lona des de Girona van poder fer el trajecte amb trens d'alta velocitat i guanyar temps. La incidència va afectar uns 6.000 viatgers, segons Renfe. A banda de reparar la catenària, els tècnics també van haver de retirar les fustes malmeses per les flames.

D'altra banda, un despreniment de pedres entre Ripoll i Sant Quirze de Besora va interrompre ahir al matí la circulació de trens i va afectar la línia R3. Es va oferir un servei alternatiu entre les dues estacions fins que al migdia va quedar resolta la incidència, que també va provocar retards al tram de línia entre les estacions de Vic i Barcelona. ■

Reclamació d'un "front comú"

El president de la Cambra de Reus, Jordi Just, va demanar ahir un front comú al territori davant el "desgavell" ferroviari que, al seu parer, ha comportat la posada en servei de la variant de Vandellòs del corredor mediterrani. Just va insistir que cal potenciar les infraestructures per millorar la competitivitat de les empreses i per donar un bon servei als 350.000 habi-

tants de la zona. Va reclamar la construcció de l'estació intermodal al sud de l'aeroport de Reus. També va lamentar que gran part de la nova variant s'hagi configurat en ample ibèric i no europeu i va denunciar l'estat "de vergonya" de la línia R15 cap a Riba-roja, on va dir que els trens no poden circular a una velocitat adequada pel risc de descarrilament.